

Osviitta

Kotka-Kymin seurakuntayhtymän lehti > Talvi 2011

*Oletko
arkienkeli?*

Mosambik tai Suomi

- lapsen yksinäisyys on kipeää asia

Viestit meille ja maailmalle

Euroopan yhteinen teemavuosi haastaa ihmiset sanokoin joukoin vapaaehtoistyöhön.

Seurakuntien yhteinen Suurella sydämellä -verkosto on omalla hiljaisella tavallaan kuuluttanut kutsua verkkosivustolla. Suurella sydämellä tarjoaa jatkuvasti uusia tehtäviä vapaaehtoisille.

Ne, joilla ei ole sähköisiä vempaimia käytössään, voivat ilmoittautua suoraan kotiseurakuntansa työntekijöille: nuorisotyössä, diakoniatyössä, aikuisten parissa, leiritoiminnassa ja monenlaisissa palvelutehtävissä on paikka jokaiselle halukkaalle.

Harvenevan koulutetun työntekijäjoukon rinnalle tarvitaan kipeästi vapaaehtoisia. Kohta avautuu nuorille tarkoitettu uusi NettiSaapas, jossa tehtävään koulutetut nuoret auttavat vaikeuksiin ajautuneita nuoria. Puhelinauttaminen PP:ssä ja TextariHelppi toimivat nekin suurelta osin vapaaehtoisvoimin. Kirkon vastuunkantajia on moneen lähtöön.

Nyt on hyvä hetki lähteä mukaan. Yhteisvastuukeräys kutsuu tempauksiin, avuksi tapahtumien valmisteluun ja keräyslippaiden kierrättämiseen kauppa-keskuksissa. Näissä talkoissa on kyseessä vastaus ihmisten hätään.

Yhteisvastuukeräys kiinnittää huomiota lasten ja nuorten yksinäisyyteen kotimaassa ja Mosambikissa. Kun lapsi tai nuori kärsii, se heijastuu pitkälle tulevaisuuteen. Siksi haluamme katkaista syrjäytymisen kierteen - mitä varhemmin, sen parempi.

Vastuun kantamista on myös työ seurakuntien luottamustehtävissä, joihin syksyllä valitut uudet päättäjät ovat ryhtymässä nelivuotiskaudeksi 2011-2014. Luottamushenkilöiltä kysytään talkoomieltä ja pitkäjänteisyyttä. He ovat avainasemassa myös kirkon tehtävien järjestämisessä, kun talousresurssit kapevat ja vaatimukset kasvavat.

Saamme tehdä työtämme rauhassa ja hyvällä mielellä. Moni ihminen haluaa vaikuttaa kirkossa ja kirkon kautta. Kotkan seurakuntien palvelukuvatutkimus rohkaisee kehittämään työtä.

Kirkko on liikkeellä julkisessa keskustelussa. Seurakunnat lähettävät kirjeitä, eräillä työaloilla voi jo tilata kirjeen omaan sähköpostiinsa.

Osviitan ja painetun sanan asema on Kotkassa korkealle arvostettua. Jopa 89 prosenttia palvelututkimukseen vastanneista kertoi huomanneensa kotiseurakunnan asioita lehdessä. Yli seitsemän kymmenestä vastaajasta lukee kotiin tulevan Osviitan joko satunnaisesti tai jokaisen numeron.

Ulla Spännmäri

Hyviä lukuhetkiä!

Tuula Mäkitalo
päätoimittaja
tuula.makitalo(at)evl.fi

Intiaanien aika

Luin syksyn kuluessa kirjan "Haudatkaa sydämeni Wounded Kneehen". Kirja sisältää tosikertomuksia valkoisen miehen ja intiaanien kohtaamisista Amerikan mantereella. Kirjan takakannessa Nils Aslak Valkeapää sanoo, että jokaisen valkoisen miehen tulisi lukea tämä kirja. Kirjan lukeminen kesti poikkeuksellisen kauan, koska sen tapahtumat olivat järkyttäviä. Intiaaneille annettuja lupauksia ei pidetty ja heidän saaliseläimensä, miljoonat bissonit, tapettiin. Lopuksi intiaanit kokivat saman kohtalon.

Vähemmistö- tai paremminkin alkuperäiskansojen tilanne, maanosasta riippumatta, on sama. Suomessa saamelaiden oikeudesta Lappiin keskustellaan, mutta suuryhtiöiden edut ajavat poronhoidon ohi ja uusia kaivoksia perustetaan. Kultakaivoksen luvataan tuovan työtä paikallisille, mutta jostain syystä, kaivoslupien lohjettua, lupauksia ei enää muisteta. Matkailuyritykset palkkaavat väkeä etelästä varsinkin sesonkiaikoina. Ne perustelevat sitä sillä, että paikalliset karkaavat poronrotuksiin kesken työpäivän. Kesällä puolestaan kaikki ovat hillassa, juuri silloin kun työvoimaa tarvittaisiin. Joustamaton työelämä estää paikallisia, luonnon kiertokulun mukaan eläviä ihmisiä työllistymästä.

Valkoisella miehellä on paljon selitettävää viimeisellä tuomiolla. Ahneus ja piittaamattomuus leimaavat edelleen suhtautumista alkuperäiskansoihin ja luontoon. Raamatun kehoitus lähimmäisenrakkauteen tai luonnon varjelemiseen ei ole saanut vastakaikua varsinkaan suuryritysten strategioissa.

Intiaanit elivät luonnon ehdoilla. Saaliseläimestä käytettiin kaikki elämän ylläpitämiseksi. Luonnosta otettiin vain tarpeellinen. Valkoiset metsästäjät taas ottivat saaliseläinten nahat ja jättivät kaiken muun tuhoutumaan. Kun intiaanit pyysivät lupaa saada harjoittaa elinkeinoaan, metsästystä, se evättiin. He eivät saaneet poistua reservateistaan, joihin heidät oli suljettu. Valkoiset uudisasukkaat ottivat valtion tuella intiaanien metsästyksmaat viljelysmaikseen ja pyhät vuoret kaivosalueikseen. Intiaanit elinkeinoineen ja perinteineen olivat valkoisille taakka. He, jotka olivat aikoinaan ottaneet tutkimusretkeilijät ystävällisesti vastaan, menettivät valloittajille kaiken.

Viljelyskulttuurin ohella kristinuskon juurruttaminen intiaanien keskuuteen oli eräs valkoisten tavoite. Kun intiaanit sitten ottivat Jeesuksen vastaan, valkoinen mies huomasi, että vastaanottamisen tapa oli väärä. Unessa

intiaanilahmoinen Jeesus oli kehottanut intiaaneja tanssimaan. Tämä oli valkoisen miehen mielestä väärä ja epäilyttävä tapa elää todeksi uskoa Jeesukseen. Intiaanit jatkoivat kuitenkin tanssimista, koska Jeesus oli niin kehottanut. Intiaanit joukkosurmattiin. Viimeiset hengissä olevat vietiin kirkkoon, jonka seinällä lukivat sanat: "Maassa rauha ja ihmisillä hyvä tahto."

Voisimmeko me valkoiset, kaikesta menneisyyden taakastamme huolimatta, opetella elämään niin kuin intiaanit: lähimmäistä, luontoa ja näin myös Jumalaa kunnioittaen?

Jari Savinainen
vs. oppilaitospastori
Kotka-Kymin
seurakuntayhtymä

Erkko Vuorensola

X Kansikuvassa

Mosambikissa Yhteisvastuu tukee yksinäisten ja haavoittuvassa asemassa olevien nuorten selviytymistä. Alberto Mabatén, 14, vanhemmat ovat kuolleet. Arjesta on selvittävä aivan yksin.

Hymyillen

Tuntematon ystävä puhelimesta

Auttavasta palvelupuhelimesta löytyy myötäeläviä kuuntelijoita.

– Se on kuuntelemista, myötäelämistä ja reagoimista soittajan puheeseen ja tunteisiin, kuvailee vajaan kolme vuosikymmentä evankelis-luterilaisten seurakuntien ylläpitämässä palvelevassa puhelimesta vapaaehtoisena päivystäjän toiminut kotkalainen.

Päivystäjän ja soittajan kohtaamiset ovat käytännössä ainutkertaisia. Soitot palvelevaan puhelimeen tulevat kautta Suomen ja myös päivystys tapahtuu eri puolilla maata sijaitseissa päivystyspisteissä. Vastaaja esiintyy anonyymisti eikä soittajankaan puhelinnumero tallennu vastaavaan puhelimeen.

– Soittajan on helpompi puhua, kun hänen ei tarvitse esitellä itseään. Vastaajalle taas nimettömyys on toiminnan elinehto.

Varaventiili linjan päässä

Palvelevan puhelimen päivystäjä joutuu useimmiten vastaanotamaan viestejä elämän kipupisteistä. Soitoissa korostuvat nykyään mielenterveysongelmat ja yksinäisyys.

– Joskus soittajalle riittää se, että hän saa kerrottua päivän arkiset tapahtumat, mutta kovin monella on myös päälle painava tarve purkaa ongelmiaan, kertoo toinen, 18 vuotta auttavan puhelimen päivystäjänä toiminut kotkalainen.

Hänen mukaansa päivystäjän tulee välttää neuvomista. Jo pelkkä kuunteleminen on useimmiten valtava apu.

– Kuuntelemisen merkitys saattaa korostua jopa aggressiivisilla

kuulostavissa puheluissa. Kun ”höyryt on laskettu ulos,” niin tilanne helpottuu. Palveleva puhelin toimii siis varaventiilinä.

Tyypillisin auttavaan puhelimeen soittaja on 50-60-vuoden ikäinen, useammin nainen kuin mies. Kotkalainen päivystäjä uskoo, että samanikäisenä ja elämäkokemusta omaavana hänellä on valmiudet ”mennä sisälle soittajan maailmaan.”

– Yhden puhelun, vaikka se kestäisi tunninkin, aikana ei maailmaa pysty hirveästi parantamaan. Kipeitäkin asioita voidaan kuitenkin käsitellä syvästi.

Lupa epäonnistua

Kummatkin kotkalaiset palvelevan puhelimen päivystäjät myöntävät, että tuntikausien kuunteleminen vaatii palautumista.

– Illan mittaan voi tulla kymmenkunta puhelua. Sen jälkeen ei ihan heti saa unta silmään.

Puhelimesta kuullut kohtalot ja tapahtumat eivät kuitenkaan jää päivystäjiä vaivaamaan.

– On hyväksyttävä se, että joutuu kohtaamaan ongelmia. Yhdessä soittajan kanssa eletty hetki on lyhyt eikä sen jälkeen saa koskaan tietää, miten soittajan loppujen lopuksi on käynyt.

Aina ei auttavasta puhelimestakaan ole apua. Jos kohtaaminen on vaikea eikä todellista keskusteluyhteyttä synny, niin ainoa vaihtoehto on puhelun katkaiseminen.

Onnistuminen on sitä, että tuntee olevansa avuksi. Päivystäjä on kuitenkin annettava itselleen myös lupa epäonnistua.

Piikkejä tragedioiden jälkeen

Seurakuntien ylläpitämässä auttavassa puhelimesta käydään reilut 50 000 keskustelua vuosittain. Avun tarve on kasvanut jatkuvasti.

Taannoiset Myyrmannin, Kauhajoen ja Jokelan tragediat täyttivät myös palvelevan puhelimen linjoja.

– Kun ihmiset eivät pysty itse käsittelemään asiaa, heidän päästävä puhumaan siitä.

Päivystäjien mukaan ihmiset haluavat nykyään suojata yksityisyyttään kenties liikaakin. Huonoimmassa tapauksessa yksityisyydestä tulee yksinäisyyttä, mikä saattaa käydä raskaaksi etenkin jo elämässä sattuu vastoinkäymisiä.

– Pohjimmiltaan ihminen kaipaava aina toista ihmistä. Yksinäisillä se kaipuu voi olla todella syvä.

Ville Vanhala

Lisää päivystäjiä tarvitaan

Tuula Mäkitalo

Suomen evankelis-luterilaisten seurakuntien ylläpitämä palveleva puhelin on toiminut yhtäjaksoisesti vuodesta 1964 lähtien. Puheluihin vastaavat päivystäjät ovat tehtävään huolellisesti valittuja ja koulutettuja vapaaehtoisia tai kirkon työntekijöitä.

Päivystysvuoro osuvat päivystäjien kohdalle kerran kuukaudessa, kertoo Kotka-Kymin seurakuntayhtymän avustavan puhelupalvelun koulutussihteeri ja II kappalainen Jukka Hänninen.

Päivystäjistä on kuitenkin koko ajan pulaa. Seuraavan kerran Kotkassa koulutetaan vapaaehtoisia 14.-17. helmikuuta pidettävällä kurssilla.

Jukka Hänninen toimii PP:n koulutussihteerinä.

Ilmoittautumisia palvelevan puhelimen päivystäjäkurssille vastaanottaa Jukka Hänninen p. 041 462 6221 ja email: jukka.hanninen@evl.fi

PALVELEVA PUHELIN
01019 0071
evl.fi/palvelevanetti

Palvelevan puhelin toimii joka päivä klo 18-03

- suomenkielisille numerossa 01019-0071 (ulkomailta soittaessa: +358 1019 0071)
- ruotsinkielisille numerossa 01019-0072 (ulkomailta soittaessa: +358 1019 0072)

Palvelevan puhelimen rinnakkaispalvelu Palveleva netti toimii osoitteessa:
<http://evl.fi/palvelevanetti>

Kotkan seurakunta

Pastori **Kirsi Hämäläiselle** on myönnetty osittaista virkavapautta Kotkan seurakunnan I kappalaisen virasta 1.1.-31.5.2011. Pastori **Marjatta Kiukkonen** määrättiin Kotkan seurakunnan vs. osaaikaiseksi I kappalaiseksi 1.1.-31.5.2011.

Pastori **Karoliina Nikulalle** on myönnetty virkavapautta ajal-

le 1.1.-31.5.2011 Kotkan seurakunnan seurakuntapastorin virasta. Pastori **Enna Järnstedt-Rantaruikka** määrättiin Kotkan seurakunnan seurakuntapastoriksi 1.1.-31.5.2011.

Kymmin seurakunta

Lastenohjaaja **Irma Fransila** on jäänyt eläkkeelle 1.11.2010. Diakonissa **Maarit Koskensalo-Tiaiselle** on myönnetty ero diako-

nian virasta 1.1.2011 alkaen. **Helena Puhakka** toimii vs. diakonian viranhaltijana 1.1.-30.4.2011.

Papit: **Heikki Harvola** on vs. ja vt. I kappalaisena 23.11.2010 alkaen. **Marjo Kiljuselle** annettiin valtakirja II kappalaisen virkaan 23.11.2010 lukien. IV kappalainen, **Johanna Tanska** on virkavapaalla 15.9.2010-31.12.2011. **Anna-Tiina Järvinen** toimii vs. III kappalaisen virassa 2.1.-8.9.2011 ja **Antti Kilpi** I seurakuntapasto-

Tenorissimo konsertoi Kotkassa

Tenorit **Reijo Ikonen** ja **Pekka Ikonen** säestäjinään **Matti Pesonen**, Allen kirkkourut, **Ulla-Stina Uusitalo-Ikonen**, harppu ja kannele ja **Ulla Lampela**, sello, esiintyvät Kotkan kirkossa **sunnuntaina 6.2.2011 kello 18** alkavassa konsertissa.

Tenorissimo on yksi suosituimmista kokoonpanoista klassisen kirkkomusiikin alueella Suomessa. Debyyttilevy ”Tenorissimo” ilmestyi syksyllä 2009. Kokoonpano sai 2010 Suomen kulttuurirahaston apurahan konserttien järjestämiseksi Yhdysvalloissa.

Tenori Pekka Ikonen vuorottelee konserteissa Lasse Riutamaan kanssa Reijo Ikonen duoparina.

Säestyskokoonpano esittää konserteissa myös instrumentaalisia välipaloja. Ohjelmisto on laaja ulottuen kirkkomusiikin helmistä italialaisiin viihdesävelmiin.

Reijo Ikonen on esiintynyt tenoriosissa Suomen Kansallisoopperassa, Savonlinnan oopperajuhlilla ja Suomen oopperaliitossa sekä ollut solistina monissa kirkkomusiikkiteoksissa. Hän on julkaissut kolme äänilevyä, joista ensimmäinen ”Surusta nousee laulu” saavutti kultalevyrajan vuonna 2006.

Pekka Ikonen valittiin vuoden oopperasolistiksi vuonna 1994. Hän oli myös 1989 Timo Mustakallio -kilpailussa Savonlinnassa finalistien joukossa ja Suomen Operettitähdi -kilpailussa Seinäjoella 1991 jaetulla toisella sijalla. Lukuisten kirkkokonserttien myötä hänet tunnetaan tasokkaana hengellisen musiikin tulkitsijana. Hän on julkaissut kolme äänilevyä sinisen laulukirjan lauluista.

Ohjelmalehtinen on myynnissä 10 eurolla kirkon ovelta tuntia ennen konsertin alkua. Konsertin järjestää Kotkan seurakunnan musiikkityö.

Tenorissimo esiintyy Kotkan kirkossa.

Henkilöstöuutisia

Rovasti **Esko Sorrille** myönnettiin ero Kotka-Kymmin seurakuntayhtymän johtavan sairaalasielunhoitajan virasta 1.5.2011 lukien eläkkeelle siirtymistä varten. Rovasti **Elina Vuoristolle** myönnettiin ero Kotka-Kymmin seurakuntayhtymän sairaalasielunhoitajan virasta 1.6.2011 lukien eläkkeelle siirtymistä varten.

rina 2.1.-8.9.2011. **Maarit Maatraiva** on määrätty II seurakuntapastorin virkaan 13.12.2010-30.4.2011.

Langinkosken seurakunta

Mikkelin hiippakunnan tuomiokapituli on myöntänyt pastori **Tero Hietaselle** virkavapautta Langinkosken seurakunnan kappalaisen virasta 1.6.2011-31.1.2012.

Kirkkopalvelut-Kotimaa-yhtiöt Raamatun asialla

Kirkossamme vietetään Pyhäteemavuotia 2010 – 2012. Kirkkopalvelut-Kotimaa-yhtiöt tarjoaa teemaa tukevia tuotteita, palveluja ja toimintoja Pyhä puhuu –sinetin alla.

Tutustu ja tutki tuotteet
www.pyhapuhuu.fi

Ilmoitusmarkkinointi

Vappu Kuusiniemi
(014) 619 824, 040 486 6726
vappu.kuusiniemi@kotimaa.fi

Erikoishammasteknikko
Timo Noronkoski
Kotkankatu 16 B 42

VARAA AIKA
hammasproteesin ilmaiseen
tarkastukseen ja arvioon!

Puh.
0400-550 209

Tervetuloa palveltavaksi!

Kirkkokatu 10
48100 Kotka
p. (05) 2108 300

Palvelemme
ma-pe 8:30-18
la 8:30-14

Päivystysviikolla (myös aatoina ja arkipyhinä)
ma-pe 8:30-20
la 8:30-18 su 10-18

**Vastuuntuntoinen hautaustoimisto -
luotettava asiantuntija kaikissa
hautaukseen liittyvissä järjestelyissä**

**HAUTAUSTOIMISTO JA
KUKKAKAUPPA**

E. VESA

Keskuskatu 35 Kotka
puh. (05) 216 263

LÄHEISTÄ JA LUOTETTAVAA

**TARVITESSASI
KOTIPALVELUJA**

- kodinhoitoapua
- kotisairaanhoidoa ja hoivaa
- siivousta

KYSY MEILTÄ!

• Ammattitaitoinen joukko käytettävissä seitsemänä päivänä viikossa.

Hyödynnä verotuksen 60 %:n
KOTITALOUSVAHENNYS!

Emus Oy
Koulukatu 5
48100 KOTKA
SOITA (05) 213 110

Hellitä hetkeksi!

Tee seuraava harjoitus ihan mielen virkistykseksi. Harjoituksen voi tehdä puolison kanssa tai yksin. Jos et saa houkutteluksi puolisoa mukaan – käytä seinää.

Asettukaa seisomaan kasvotusten noin puolenmetrin metrin päähän toisistanne. Käykää nojaamaan toisianne vastaan siten, että kämmenet ovat vastakkain. Seisokaa mahdollisimman kaukana toisistanne ja yrittäkää siten työntää toisianne nurin. (Jos teet harjoituksen seinän kanssa – yritä kaataa se). Kyseisessä asennossa yrittäkää saada sitten jotain järkevää aikaiseksi. Voitte vaikka siivota, laittaa ruokaa, pukeutua, kasvattaa lapsia, hoitaa parisuhdetta... ihan mitä vain voitte yrittää eikä onnistu.

Harjoitus ei ole keksitty ihan tyhjästä. Se on selkeytetty kuvaus siitä tarinasta, mikä perheneuvojan huoneessa kuulen varsin usein. Elämä ei oikein suju. Keskustelu ei toimi, läheisyys puuttuu, puoliset eivät koe saavansa toiselta sitä, mitä tahtovat. Ja kun vika kuitenkin on tuossa toisessa – yritän muuttaa häntä. Eikä siitä tule mitään. Tuosta asennosta ei kumpikaan voi paeta yhtään mihinkään. Jos

jompikumpi irrottaa – molemmat kaatuvat. Lukossa ollaan. Eikä itsensä muuttaminen onnistu yhtään sen paremmin.

Harjoitukselle on vaihtoehtokin. Ota puolisoa kädestä ja vedä. Ja yllätys yllätys – puoliso ei voi tehdä muuta kuin vetää mukaisiin. Ja sa-

massa lukossa ollaan. Muuttaminen ei onnistu. Muutosta ei tapahdu. Tavallisin neuvo, minkä annan asiakkaileni on tämä: "Lopettakaa!" Hellittäkää hetkeksi. Älkää tehkö mitään. Lopettakaa tuo yrittäminen – se mitä olette yrittäneet kenties jo pitkänkin aikaa. Sehän ei toimi.

Muutos alkaa pysähtymisestä. Muutos alkaa siitä, ettei työnnetä eikä vedetä. Noustaan seisomaan – ja katsellaan missä ollaan. Kun molemmat seisovat omilla jaloillaan ollaan vapaita tekemään jotain uutta – korjaamaan asioita.

Kuulostaa helpolta – ja niin se onkin. Liian helppoa – ja siksi vaikeaa.

Seppo Apajalahti
Perheneuvoja

Kodin Helga

Meiltä saat perinteiset
kotisiivoukset
Kotka, Hamina, p. 050 407 7577
www.kodinhelga.com

**VIKMANIN
KIVI KY**

Hautakivet
paikkakunnalta

Tanulantie 21, Kotka
Puh. (05) 22 00 220

Siivouspalvelu Seija

- * siivoukset
- * kauppa-apu

☎ 0400 338 109

Lahjoita Yhteisvastuukeräykseen.

**Ole hyvä.
Ole arkienkeli.**
www.yhteisvastuu.fi

YHTEISVASTUU

Mennen tullen

Opitaanko ilolla

Pieni poika sitoo kiven kalaan, sammakkoon ja käärmeeseen. Hän katsoo nauraen kärsimystä, kun kivi painaa sammakkoa ja kalaa veden alle ja kun käärme kiemurtelee kiven painosta. Taustalla vanha munkki katselee poikaa surullisena. Munkki, opettaja, sitoo pojalle kiven selkään ja lähettää vapauttamaan eläimet sanoen: "Jos joku niistä on kuollut, tulet kantamaan kiven painoa siimmässäsi koko elämän."

Kala on kuollut, samaten käärme. Poika itkee, mutta Kim Ki-Dukin elokuvan katsoja toivoo, että poika myös oppii. Elämä on vain liian viettelevä, pojan vietit liian vahvoja. Kaikki ei mene hyvin, vai meneekö sittenkin?

Joskus tarinat pakottavat meidät miettimään vastuuta teoistamme. Liian helppoa on paeta tai kaihtaa vastuuta sanomalla: eihän se ole minun syytäni. Ei kaikki ole syytämme, mutta miksipä ei vastuuta teoista, maailmasta, toisista tai paremmasta elämästä voisi kantaa vähän laajemminkin. Oppiminen välittämään voi olla vain kivulias prosessi, mutta opitaanhan sittenkin, opitaanko ilolla, ettei tule kannettua turhia kiviä koko elämää.

Petri Pietiläinen

Tärkeää työtä, mutta myös hauskaa!

Naisten Pankin Kotkan solu aloitti innostuneesti toimintansa.

– Ihan ulkopuolinen ihminen auttoi minua aikanaan saamaan lainan yrityksen perustamiseksi. Haluan nyt auttaa kehitysmaiden naisia pääsemään alkuun omassa ammatissaan.

Näin perusteli mukaantuloaan yksi yli 20 naisesta, jotka koontuivat tammikuun puolivälissä perustamaan Naisten Pankin Kotkan solua.

Kotkan solun yhteyshenkilöiksi valittiin myyntipäällikkö **Kaija Sainio** ja diakonissa **Kaija Kauppinen**. Toiminta starttaa alkuvuodesta pidettävällä **Marjaliisa Koskensalon** tunneluennolla, ja tilaisuuden tarjoi luottamusta myyntitietäjäperiaatteella.

Eri kaupunkien solut keräävät kukin omalla tavalla rahaa Naisten Pankkiin. Tempaukset ovat usein hauskoja ja tärkeää on sekin, että yhdessäolo ja tekeminen on mukavaa.

Naisten Pankki tukee kehitysmaiden naisten yrittäjyyttä ja omaehtoista toimeentuloa kestävä kehityksen periaattein.

Tutustutaan ihmisiin, innostetaan muita

Miksi nämä naiset halusivat mukaan solua perustamaan?

Eija Kujala: – Haluan oppia jotakin uutta.

Ulla Köckritz: – Minun on jo pitkään tehnyt mieli vaikuttaa, tehdä konkreettista työtä tärkeiden asioiden puolesta. En halua mitään pullakahvikerhoa vaan todellista aikaansaamista.

Lea Makkonen: – Tämä on tärkeää työtä, joka on myös hauskaa. Tutustutaan uusiin ihmisiin ja saadaan muitakin ihmisiä innostumaan.

Seija Arponen: – Olen täällä tiedustelijana 2-3 asiasta kiinnostuneen naisporukan puolesta. Yhden porukan kanssa meillä oli kummilapsi, joka on nyt aikuinen. Nyt voisimme aloittaa jotakin uutta.

Apu menee oikeaan kohteeseen

Kaija Sainio: – Minua kiehtoo ajatus, että niin pienellä panoksella saadaan niin isoja asioita aikaan. Haluan tehdä oikeita asioita, en pitää keskustelukerhoja.

Riitta Honkanen: – Haluan käytännön tekemistä enkä lähde ke-

räämään lippaalla rahaa.

Marjaliisa Koskensalo: – Mietin yötäpäivää naisten asioita ja haluan kivaa tekemistä.

Kaisa Virmakoski: – Kirkon Ulkomaanavun työ on minulle tärkeää, ja apu menee varmasti oikeaan kohteeseen.

Marjatta Vänskä: – Muistelen usein aikaani Tansaniassa. Siellä lähetysasemalle tuli joka päivä naisia myymään korujaan ja ruukkujaan, ja mietin, miten he saisivat lisää ostajia.

Kuutamohiihtoa, opastettua sauvakävelyä

Mutta millaisia ideoita perustavassa kokouksessa syntyi? Miten Kotkassa halutaan kerätä rahaa?

Tällaisia ideoita tuli esille. Tapahtumat ovat kaikille avoimia ja niissä kerätään pieni maksu.

Itsepalvelukirpputorilta voisi varata pöydän, johon kaikki toisivat tavaraa myytäväksi.

Ohjatuilla sauvakävelyretkillä olisi mukana opas, joka kertoisi

tarinoita matkan varrelta.

Kuutamohiihto huipentuisi laavulle, jonka luona olisi tarjolla kahvia ja makkaraa.

Naisten saunaillassa hemmoiteltaisiin saunahunajalla ja käytäisiin avannossa.

Nämä ideat ja monet muut ovat siis hautumassa. Lisää ihmisiä ja ideoita otetaan vastaan!

Tekstit

Ulla-Maija von Hertzen

Naisten Pankin Kotkan solu perustettiin iloisissa merkeissä.

Haitilainen Ann haluaisi päästä opiskelemaan teknillisiä aloja. Se ei onnistu, sillä hänellä ei ole henkilöllisyyspapereita. Hän kuuluu maansa suureen "näkyvätömien ihmisten" joukkoon. Jonakin päivänä Naisten Pankki voi auttaa myös Annia.

Rahasto kehitysmaiden naisten tukemiseksi

Naisten Pankki on Kirkon Ulkomaanavun hallinnoima rahasto kehitysmaiden naisten yrittäjyyden ja toimeentulon tukemiseksi kestävä kehityksen periaattein.

Lahjoitetuilla varoilla rahoitetaan naisten taloudellista toimeentuloa, osaamista ja oikeuksia parantavia hankkeita. Naisille tarjotaan pienlainoja, ammattikoulutusta ja muuta yrittäjyyteen tähtäävää toimintaa.

Naiset ovat usein köyhistä niitä kaikkein köyhimpiä. Naisten

aseman parantaminen on suoraan yhteydessä koko perheen ja jopa kyläyhteisön hyvinvointiin.

Naisten Pankilla on useita laajoja hankkeita. Näitä ovat mm. nuorten tuki- ja yrittäjyysuhanke Itä-Kongossa, naisten ja tyttöjen koulutuskeskus Sierra Leonessa sekä naisyrittäjyyden kehittämishanke Nepalissa.

<http://www.naistenpankki.fi>

Constance haluaisi leipuriksi

Ugandan Sembabuleessa asuva **Nankunda Constance** sai tietää aids-tartunnastaan 24-vuotiaana, miehensä kuoleman jälkeen. Miehet kun eivät vaimoilleen tartunnoistaan kerro. Kaikki kolme lasta itkivät kuullessaan äidin sairaudesta. He tiesivät, mihin se johtaa.

– Itse menetin toivoni, oireeni pahenivat, ihooni tuli kipeitä haavoja. Tulimme asumaan äitini luokse.

Äiti **Nabagaloma Violet**, 65, on koonnut ympärilleen myös kuusi muuta orpoa lastenlastaan.

Lääkkeet auttoivat Constancea. Mutta lääkkeet pitää käydä saamassa sairaalasta, Masakasta noin 60 kilometrin päässä. Sisarentytär **Margaret**, 14, voisi kuljettaa häntä, jos perheelä olisi polkupyörä.

Constance haaveilee leipojan ammatista. Pienlainalla hän voi päästä alkuun. Jos sen polkupyöränkin saisi, niin sillä voisi käydä kylillä myymässä leivonnaisia.

Constancen onneksi Naisten Pankki tukee Sembabuleessa hiv-positiivisten oma-apuryhmien toimintaa. Lainoin ja koulutuksin heitä tuetaan aloittamaan oman ammatinsa harjoittaminen.

Pienlainalla uuteen elämään

– Olen oppinut pitämään puoliani ja olen nähnyt, että syvimmästäkin köyhyydestä voi nousta. Tärkeintä on, että olen oppinut luottamaan itseeni.

Näin sanoo bangladeshiläinen **Begum Waran**,

28. Hänen elämänsä on muuttunut juurta jaksain. Hänet naittiin 11-vuotiaana, ja 16-vuotiaana hän oli kolmen lapsen äiti ja hyljeksitty leski.

– Leskeä ei perinteisesti arvosteta. Mutta siten kuulin mahdollisuudesta saada pienluottoa ja tartuin tilaisuuteen, Begum Wara kertoo.

Ensin hän otti rohkeasti noin 30 euron pienluoton, jolla hän osti kolme vuohta ja kanoja. Kauppa oli hyvä, sillä yksi vuohesta oli jo tiineenä. Begum Wara möi kananmunia ja vuohtia.

Lasten ja vanhan isän ruokaan riitti enemmän rahaa. Begum Wara, kuten muutkin Bangladeshin vähävaraiset ihmiset, käytti ennen vaurastumisestaan noin 0,70 takaa eli 70 senttiä päivässä elämiseensä. Jokainen ateria oli riisiä, ja lisukkeena saattoi olla hiven kasviksia.

Begum Wara maksoi lainaansa takaisin viikoittain.

– Se ei ollut vaikeaa, koska sain säännöllistä tuloa. Kun ensimmäinen laina oli maksettu, otin isomman. Pikkuhiljaa ottamani lainat kasvoivat ja 8000 takan lainalla ostin lehmän ja paljon kankaita.

Hän myy vuohtia, kananmunia ja maitoa ja kirjailee ostamistaan kankaista vaatteita ja huiveja. Ensin kankaita ostivat tutut ihmiset, mutta sana kiiri ja asiakaskunta laajeni.

Uusimmalla lainallaan Begum Wara on ostanut palasen maata. Bangladeshin pinta-ala on 144 000 neliökilometriä ja maassa on arviolta lähes 150 miljoonaa ihmistä. Niinpä maa on arvokkainta, mitä ihminen siellä voi omistaa.

Ulla-Majja von Hertzen
- Nuoren yksinäisyys saa aikaan paljon pahaa oloa, Lars Forsman mieltii.

Lars Forsman, SPR:

Nuoren yksinäisyys voi johtaa syrjäytymiseen

- Nuoren kokemus yksinäisyys aiheuttaa pahaa oloa ja voi johtaa syrjäytymiseen. Siksi on äärimmäisen tärkeää, että yksinäisiä nuoria autetaan, pohtii SPR:n Kotkan osaston hallituksen jäsen Lars Forsman.

Nuorten kokemukset yksinäisyydestä voivat olla rankkoja.

- Tulee mieleeni maahanmuuttajanuori, jota kukaan muu ei halunnut joukkoonsa kuin eräät pikkurikolliset, joka sitten teettivät hänelläkin rikoksia. Tai toinen kaveri, joka oli hieman heikkolahjainen ja jonka ainoastaan skinit ottivat porukoihinsa.

- Nuorella on halu kuulua porukkaa ja olla hyväksytty, vaikka sitten jengissä. Yksinäisiä nuoria on syytä auttaa tarpeeksi ajoissa.

Forsmanin mielestä suurin osa nuorisosta on fiksua, ystävällisiä, muita ajattelevia ihmisiä, jotka pitävät perinteisiä ja isänmaallisia arvoja kunniaissa.

- Mutta minua huolestuttaa se, että maailma on niin kova, että nuoret ovat usein väsyneitä ja polttavat itsensä loppuun jo ennen kuin ehtivät edes työelämän palvelukseen.

Riina Voutilainen, MLL:

Yksinäisyys on riski kaikenikäisille

- Pidän yksinäisten nuorten tukemista erittäin tärkeänä asiana. MLL:n toiminnan piiriin kuuluvat kaikenikäiset lapset. Haluamme auttaa koko perhettä, kertoo Mannerheimin Lastensuojeluliiton Kotkan paikallisyhdistyksen hallituksen jäsen Riina Voutilainen.

- Omassa nuoruudessaan ajoimme fillareilla kavereita tapaamaan. Nykyisin lapset ja nuoret kommunikoivat usein koneen kautta, joskus niinkin, että kaveri voi tulla kotiin kylään ja nuoret keskustelevat tietokoneen välityksellä.

- Yksinäisyys on riski kaikenikäisille ihmisille. Näyttää siltä, että meininki on tylyä jo pienestä pitäen. Katsotaan kenen kanssa halutaan olla ja ketkä jäävät ulkopuolelle.

- Itsekin voi muistella, miten rankoilta asiat nuorena tuntuivat. Aikuisen silmin katsottuna pienikin asia saattaa tuntua nuoresta maailmanlopulta. Ihminen tarvitsee toisia ihmisiä ja tukea koko elämänsä ajan, Riina Voutilainen sanoo.

Miten Yhteisvastuutuotto jaetaan?

- 60 % kehitysyhteistyöhön ja katastrofiapuun Kirkon Ulkomaanavun kautta. Erityiskohteena on Mosambik, mutta kehitysyhteistyötä tuetaan muissakin maissa
- 20 % kotimaiselle erityiskohteelle
- 10 % keräävään seurakunnan valitsemalle kohteelle (esimerkiksi omaan diakoniatyöhön)
- 10 % hiippakunnan diakoniarahastolle

Yhteisvastuukerä

Yksinäisyys on merkittävä riskitekijä haavoittuvassa kasvuiässä olevalle lapselle ja nuorelle.

Suomessa joka kymmenes nuori kokee itsensä yksinäiseksi ja neljäsosalla nuorista on vain yksi lähinen ystävä. Yläasteikäisistä pojista joka viides on ilman yhtään ystävää.

Yhteisvastuu 2011 -keräyksen tuotolla toteutetaan uudenlaista tukioppilastoimintaa, jossa vanhemmat tukioppilaat vahvistavat nuorempien ystävyyssuhteita muun muassa välituntitoiminnan avulla.

Yksinäisyyttä, ahdistusta ja alakuloa kokeville nuorille järjestetään vertaistukiryhmiä. Punaisen Ristin Nuorten turvatulojen yksinäisille asiakkaille rekrytoidaan, koulutetaan ja välitetään 16–21-vuotiaita ystäviä. Seu-

Ulla-Majja von Hertzen

Aimo Ilomäki on tehnyt paljon työtä Yhteisvastuukeräyksen hyväksi.

rakuntien nuoriso- ja rippikoulutyöntekijät auttavat löytämään apua tarvitsevat nuoret.

Hankkeen toteuttavat Mannerheimin Lastensuojeluliitto, Suomen Mielenterveysseura ja Suomen Punainen Risti sekä seurakunnat.

Aimo Ilomäki on yhteisvastuuaktiivi

Langinkosken seurakunnan yhteisvastuuaktiivi Aimo Ilomäki on yli 10 vuoden aikana näyttänyt mallia niin lista- kuin lipaske-kerääjänä.

Ilomäki on myös osoittanut, että poppoon kokoaminen yhteisvastuukerääjiksi ei ole suinkaan ylivoimaisen vaikeaa. Hän on saanut joukoittain ihmisiä liikkeelle hyvän asian puolesta.

- Tulin yhteisvastuuhommaan mukaan 2000-luvun alussa. Olen kiertänyt joka vuosi ovelta ovelle listan kanssa ja pistin 10 vuotta sitten pystyyn lipaskekeräyksen Prismassa. Siitä tuli pysyvä perinne yhteisvastuukeräyksessä.

Ilomäki on pitänyt kerääjistä rekisteriä, joka on pidentynyt vuosi vuodelta. Kymmenen vuoden aikana vain pari kolme kerääjäksi lupautunutta on jättänyt tulematta.

Pauliina Ojala

Yhteisvastuuvaroin Mosambikissa koulutetaan

Minkäikäiset ihmiset antavat auhimmin rahaa?

Arkienkelit liikkeellä

Nyt käydään torjumaan last

Ville Asikainen

Yksin asuva Carlito Nbanze, 15, pelkää yksinäisiä öitä.

Yhteisvastuukeräyksen kaksivuotinen kattoteema 2010-2011 on Kohutuullinen elämä. Vuonna 2011 tämän kattoteeman alla torjutaan lasten ja nuorten yksinäisyyttä. Ulkomaan kohde on Mosambik eteläisessä Afrikassa.

Kotimaisina kumppaneina ja hankkeen toteuttajina ovat Mannerheimin Lastensuojeluliitto, Suomen Mielenterveysseura sekä Suomen Punainen Risti. Niiden yhteisessä Yhteisvastuu-hankkeessa osallistetaan lasten vanhemmat, hyödynnetään koulujen olemassa olevia kummioppilas- ja tukioppilastoimintaa sekä kokeillaan uutta oppilaiden tukimenetelmää verkossa.

Mosambikissa Yhteisvastuu tukee Kirkon Ulkomaanavun kautta yhteisöjen turvaverkkojen vahvistamista ja erityisesti lasten ja nuorten syrjäytymisen ehkäisemistä.

Yhteisvastuu tukee yksinäisiä nuoria

...tukien henkilöitä, jotka etsivät orpolapsia, tukevat heitä henkisesti ja auttavat arjen asioissa.

– Iäkkäämmät ihmiset tiedostavat Yhteisvastuukeräyksen merkityksen, mutta myös aivan nuoretkin antavat rahaa.

Ulla-Maija von Hertzen

Ulla-Maija von Hertzen

Yhteisvastuu ja nuorten yksinäisyyttä

Avaus sunnuntain jumalanpalveluksissa 6. helmikuuta

Yhteisvastuukeräyksen 2011 esimehenä toimii Tampereen piispa **Matti Repo**. Keräyksen avajaisjumalanpalvelus lähetetään suorana Pirkkalan kirkosta YLE TV1:ssä su 6.2.2011 klo 10. Piispa Repo saarnaa, liturgina kirkkoherra **Olli-Pekka Silfverhuth**. Tasavallan presidentti **Tarja Halosen** keräyksen avajaispuhe lähetetään samalla kanavalla klo 13.30. Yhteisvastuun kohteita esitellään tv-dokumenteissa keräyksen avauksen jälkeen.

Kaikissa luterilaisissa seurakunnissa keräys on esillä avauspäivänä. Viralliset, asianmukaisesti leimatut Yhteisvastuu-keräyslistat ja tietoa vuoden 2011 kohteista jaetaan vapaaehtoisille kerääjille. Seurakuntien tilaisuuksissa asiaa valotetaan talven aikana kaikille kiinnostuneille.

Yhteisvastuu Facebookissa

Muistathan, että Yhteisvastuu on myös Facebookissa! Yhteisvastuu-

keräys-ryhmällä on yli 2600 jäsentä. Voit ilmoittaa siellä seurakuntasi keräystoiminnasta, tempauksista tai muista kiinnostavista asioista tai fiilistellä keräyksen herättämistä ajatuksista. Ryhmän seinälle voi kuka tahansa jäseneksi liittynyt kirjoittaa uutisia, ladata kuvia yv-tapahtumista jne. Rohkaise ystäviäsi sosiaalisen media käyttäjiksi!

Arkienseläin voit lahjoittaa haluamasi summan kuukausilahjoittajana tekemällä suoraveloit-

tusvaltakirjan netissä. Voit myös lahjoittaa soittamalla Yhteisvastuun lahjoituspuhelimiin 0600 17010 (lahjoitus on 10,18 euroa/puhelu + paikallisverkkomaksu) tai 0600 17020 (jolloin lahjoitus on 20,12 euroa/puhelu + paikallisverkkomaksu).

Tee säännöllinen lahjoittaminen itsellesi helpoksi. Ryhdy Yhteisvastuun kuukausilahjoittajaksi. Voit myös sitoutua tukemaan keräystä kerran vuodessa keräyksen avauspäivänä.

Yhteisvastuukeräyksen tulokset vuonna 2010

Suomalaiset lahjoittivat Yhteisvastuukeräykselle vuonna 2010 huikemat 6 802 896 euroa. Tulos on 60-vuotiaan keräyksen kaikkien aikojen paras. Edellinen ennätystulos, 5 233 927 euroa, saatiin vuonna 2000. Vuoden 2010 tuotolla autetaan köyhiä lapsiperheitä Suomessa ja Haitissa. Yhteisvastuu-keräyksen keräyskuluihin menee 18-20 senttiä jokaista lahjoitettua euroa kohti. Tiukka seuranta takaa rahan päätyminen niille, jotka sitä eniten tarvitsevat.

Näin kertyivät lahjoituseurot yv:lle Kotkassa vuonna 2010:

Kotkan seurakunta
5 031,80 (0,52e/jäsen)

Langinkosken seurakunta
23 239,47 (1,86e/jäsen)

Kymin seurakunta
12 008,94 (0,62e/jäsen)

Kiitos avustasi - olet arkienseläin!

Yhteisvastuutapahtumia seurakunnissa

Lukuisa määrä erilaisia tempauksia, tapahtumia, konsertteja ym. toteutetaan jälleen Yhteisvastuun merkeissä. Niistä ilmoitetaan erillisin ilmoituksin, tapahtumalistoilta kotisivuillamme kotkanseurakunnat.fi ja kirkollisissa ilmoituksissa keskiviikon Ankkurissa ja perjantain Kymin Sanomissa. Seuraavassa koosteessa on Osviitan kokoamisen aikaan tiedossa olevia tapahtumia.

Kotkan seurakunnassa

Su 6.2. klo 10 Yhteisvastuukeräyksen avausmessu Kotkan kirkossa. Messun jälkeen on kirkkokahvit ja yhteisvastuujuhla Kotkan seurakuntakeskuksessa. Keräyspäällikkö **Elisa Järvimäki** kertoo keräyksestä.

La 19.2. klo 10-14 Yhteisvastuutuotteita myytävänä Hovinsaarseuran kirpputoritapahtumassa Hovinsaaren seurakuntatalolla.

Su 20.3. **Petri Laaksosen yhteisvastuu -konsertti** Kotkan kirkossa. Ohjelma 15 e.

Tule mukaan Yhteisvastuukeräykseen esim. lista-, lipas-, tai ns. pankkisiirtojen postiluukkujakajaksi. Otamme vastaan mielellämme ideoita Yhteisvastuukeräyksemme edistämiseksi esim. tapahtumat, myyjäiset ym., joihin toivomme vapaaehtoistyöntekijöitä. Ota yhteyttä **Elisa Järvimäkeen** p. 041 540 3011.

Kymin seurakunnassa

Su 6.2. klo 10 **Perhemessu**, Yhteisvastuukeräyksen avaus Kymin kirkossa ja sen jälkeen tiedotus- ja kahvitilaisuus Helilän seurakuntatalolla, missä sinulla on mahdollisuus ilmoittautua yhteisvastuukerääjäksi. Jos olet kiinnostunut ryhtymään yhteisvastuukerääjäksi, mutta et pääse tiedotustilaisuuteen, lisätietoja antaa diakoni **Hanna Kokkomäki** p. 044 725 9160 tai hanna.kokkomaki@evl.fi

Ti 8.3. klo 10-12 alasalissa **Martan Pirtti viettää laskiaistiistaita ja juhlii Tuula Torkkelin eläkkeelle siirtymistä**. Hernerokka ja kahvitarjoilu yhteisvastuun hyväksi.

Ti 15.3. klo 18-20 **Yhteisvastuuilta** Karhulan seurakuntakeskuksessa. Yhteisvastuun yhteyshenkilö, diakoni **Maria Korpi** kertoo matkastaan Mosambikiin. Illan päätteeksi kahvi- ja teetarjoilu yhteisvastuun hyväksi.

Ole arkienseläin! Ilmoittaudu yhteisvastuun lipas- tai listakerääjäksi keräyspäällikkö **Heikki Harvolalle** p. 044 7529 467. Kymin seurakunnassa lipaskeräyspäivät ovat perjantait 18.2., 18.3. ja 15.4.

Langinkosken seurakunnassa

Su 6.2. klo 10 **Messu ja yhteisvastuukeräyksen avaus** Langinkosken kirkossa, messun jälkeen keittolounas ja yv-infotilaisuus Toivonsalissa.

Su 13.3. klo 12 alkaen **Nuorten yhteisvastuutempaus** Mussalossa.

Pe-la 4.-5.3. **lipaskeräys** Prismassa.

Lisäksi:

Karhuvuoren S-marketissa toteutetaan **lipaskeräys**, jonka aikaa ei vielä ole päätetty. Leivonnaismyyntiä on parina kolmena sunnuntaina keväällä messun jälkeen Langinkosken kirkolla.

Apua rajan taakse

Teksti ja kuvat
Ulla-Maija von Hertzen

Vanhainkodeissa, lastenkodeissa ja sokeainkoulussa kotkalaisten apu on tarpeen. Samalla ihmiset tutustuvat toisiinsa ja koskettavia tarinoita kuullaan.

– Matka avasi silmäni näkemään, että on tärkeää antaa apua itärajan taakse. Parasta on, kun viedään itse perille, miettii Kotkan kirkkoherra **Hannu Marttila**.

Hän oli joulukuun alussa ensimmäistä kertaa mukana Kotka-Kymin seurakuntayhtymän avustusmatkalla Venäjällä. Tällä kertaa käytiin Viipurin synnytys-sairaalassa.

– Moni voi ajatella, tarvitseeko Venäjälle enää viedä vaatteita ja tarvikkeita sairaaloihin ja vanhainkoteihin. Näin, että tarvetta on.

Vanhainkotiin ja sokeainkouluun

– Ensimmäinen avustusmatka tehtiin vuonna 1996 Lahdenpohjaan. Siellä käytiin kehitysvammaisten lasten laitoksessa ja lastenkotilasten internaattikoulussa, kertoo työtä pitkään vetänyt diakonissa **Anna-Maija Kallasjoki**.

Sitten tulivat ohjelmaan mm. Viipurin synnytys-sairaala ja Rautatieläisten sairaala. 2000-luvun puolivälin jälkeen mentiin Pietarin seudulle, mm. Skuoritsan Mariakotiin, Taaitsan vanhainkotiin, Kolppanan leirikeskukseen, Sievertin kylän lastenkotiin ja isoon sosiaalisairaalaan, jossa hoidetaan asunnottomia ihmisiä.

Avustusta on viety myös Pietarin alueen sokeainkoululle, jossa oppilaat saavat koulutuksen esimerkiksi hierojiksi. Pietarin Liteinin sosiaalikeskuksessa ja Pyhän Marian kirkon diakoniarhymässä kotkalaiset avustajat otetaan aina iloisesti vastaan.

Lämpimiä lapsia vapaaehtoisilta

Mitä kotkalaisilla on sitten viemisinään?

– Lastenkoteihin on toivottu ”selviytymispakkauksia” opiskelumaan lähteville nuorille, Anna-Maija Kallasjoki kertoo.

Synnytys-sairaalaan vietiin taas joulukuun alussa monta pussia kotkalaisten vapaaehtoisten neulomia lämpöisiä lapsasia ja muita villavaatteita. Viemisinä oli myös vaippasideharsoa, vauvanvaatteita ja henkilökunnalle tuikitärkeitä muovisia suojakäsineitä.

Hannu Marttila ja Anna-Maija Kallasjoki ihastelevat Viipurin synnytys-sairaalassa Alexandra Uvarovan nelipäiväistä poikavauvaa.

Synnytys-sairaala saa myös äitiyspakkauksia varattomia äitejä varten.

Vanhainkoteihin viedään liinavaatteita ja vaatteita. Esimerkiksi Skuoritsan Mariakodissa vanhukset saavat vaatteita ja loput myydään kirpputoreilla, joihin kokoontuu kylän väkeä ostoksia tekemään. Rahoilla hankitaan tarpeellista tavaraa vanhuksille.

Viimeiset vaatteet menevät sitten sosiaalisairaalalle, jonka potilaat ovat kaikista köyhintä väkeä.

– Mutta me viemme myös tietoa vaikkapa siivouksesta.

Paljon apua pienellä rahalla

Itätyö kuuluu nykyään seurakuntayhtymän kansainvälisen työn alaisuuteen.

– Matkoilla olleet ovat nähneet, miten paljon apua voidaan pienellä rahalla antaa, kertoo maahanmuuttajatyön koordinaattori **Maarit Koskensalo-Tiainen**.

– Venäjällä todella tarvitaan vielä apua.

– Avustusten vieminen itse perille on myös arvostuksen osoitus. Kyseessä on myös kristittyjen välinen yhteys.

Pietarin matkalla eräs papin rouva tuli kertomaan suomalaisryhmälle, että eläkkeellä ole-

va mummo hoiti kotonaan vammaista lastaan. Raha ei riittänyt elämiseen.

– Hankimme mummolle kummit Kotkasta. Nyt he elävät parempaa elämää.

Ja kyse ei todellakaan ole isoista rahoista.

Liikituksen hetkiä avustusmatkoilla

Avustusmatkoilla tulee vastaan liikituksen hetkiä.

Esimerkiksi viime syyskuussa Pyhän Marian kirkossa avustajat pyydettiin messun jälkeen diakoniarhymän vieraaksi.

85-vuotias **Mari Susi** oli kotonaan tehnyt herkullista kaali-jauhelihapataa, kääriänyt ison padan villavaatteisiin ja tuonut sen repussa kirkolle. Hänen matkansa kotoa kirkolle kestää yli tunnin.

Mari Susi tarjosi ruokaa niin diakoniarhymäläisille kuin vieraillekin. Toinen vanhus oli leiponut makeita herkuja kahvin kanssa.

Koskettavia ovat myös inkeriläisten vanhusten tarinat. Harva suomalainen tietää, millaisia vaihteita ja kärsimyksiä he ovat joutuneet kestämään.

Maarit Koskensalo-Tiainen

Katri Pakkanen, 86, syö keittoa omassa huoneessaan Skuoritsan Mariakodissa.

Hannu Marttila:

Itse apua saanut auttaa mielellään

– Joka on itse saanut apua, auttaa usein mielellään toisia, miettii Kotkan kirkkoherra **Hannu Marttila**. Hän kertoo asiasta esimerkkinä – Ruotsinpyhtäällä työskennellessäni sain kerran eräältä seurakuntalaiselta 5 000 euroa sillä eh-

dolla, että koko summa jaettiin tarvitseville ennen jouluaattoa.

Marttila pohti diakonissan kanssa, kenelle lahjakortit annettaisiin.

– Monessa paikassa ensin katsottiin, että mitähän tuo pappi

tänne tulee, mutta kun kerroin tuovani 200 euron lahjakortin, ihmiset olivat yllättyneitä ja iloisia.

– Maailmassa on paljon hyvää tahtoa!

Mari Susi, 85:

Inkeriläisten tie oli raskas

Pietarilainen **Mari Susi** kuuluu Pyhän Marian kirkon diakoniaryhmään. Hänen tarinansa saa kuulijan silmät kostumaan.

”Synnyin Leningradin alueen Hannolan kylässä. Toukokuussa 1936 Stalin lähetti meidät kaikki Keski-Venäjälle. Meillä oli siellä usein nälkä.

Kaivoimme maasta jäätyneitä perunoita. Hieroimme sammalia käsissä muruiksi, keitimme heiniä, sekoitimme ne yhteen ja paisoimme taikinaa pannulla. Talvisin meitä paleli.

Myöhemmin meidät kuljetettiin Eestiin Kloogan keskitysleirille. Siellä oli kauheaa. Oli liikaista, ruumiita oli maassa ja niitä poltettiin. Sieltä meidät vietiin laivalla Suomeen, ensin Hangon leirille ja sieltä Lohjan karanteenileirille, jossa meitä pestiin ja vaatteetkin pestiin kuumassa vedessä.

Mari Susi jaksaa auttaa muita. Hän on kirkkonsa diakoniapiiriin kantavia voimia.

Olen inkeriläinen. Olin, olen ja tulen olemaan suomalainen niin kauan kuin elän. Olin jonossa pyrkimässä Suomeen. Olisin

päässyt, mutta en saanut asiasta tietoa. Nyt on myöhäistä muuttaa.”

Susanna Kurosen elämän vaikeat paikat eivät ole sammuttaneet iloista pilkettä hänen silmistään.

Susanna Kuronen, 90:

Lumen alta kaivettiin turnipseja

Susanna Kuronen, inkeriläinen hänkin, asuu Skuuritsan Mariakodissa.

”Synnyin Leningradin alueella Oravan kylässä. Kotimme paloi vuonna 1938, ja kun saimme uuden kodin valmiiksi, alkoi sota ja meidät lähetettiin junalla Siperiaan.

Äiti vilustui ja kuoli matkalla.

Minä karkasin junasta, kävelin 50 kilometriä ja menin työhön sikakolhoosiin. Muukin perhe tuli samaan paikkaan. Ensimmäinen vuosi oli raskain. Kolme perhettä asui samassa yhden huoneen asunnossa.

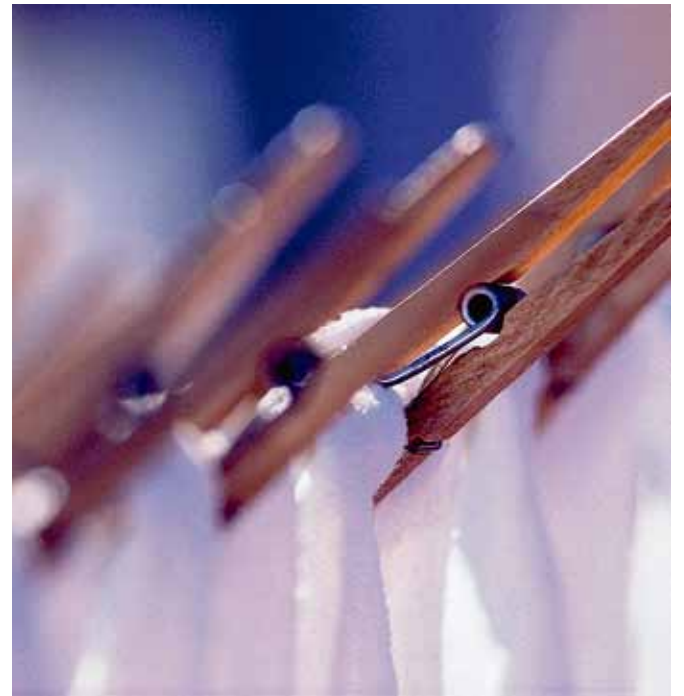
Meillä oli nälkä. Aluksi möimme vaatteitamme, että saimme ruokaa. Äidin vaatteista, minun ja

siskon palttoista ja säästöistä tuli sen verran rahaa, että saimme ostettua lehmän.

Talvella kaivoimme turnipseja lumen alta. Sitten saimme maata ja aloimme viljellä perunaa. Siperian multa oli muhevaa, ja parempi elämä alkoi.

Nyt olen onnellinen. Mariakodissa on hyvä olla.”

Maallikon miettehet

Jäidenlähdön ja pyykkinarujen odotus

Odottaminen on ihmisen osa. Onko se peräti perisyntistä peräisin ja meille taakaksi pantu? Juuri kun joulun odotus oli päättynyt, pakkaneen kääntyi suojaksi ja lumet humahtivat katoilta. Alkoi kevään odotus. Loppiaisena hullukin huomasi päivän pidentyneen, mutta ei tyytynyt siihen. Likaiset hanget ja sumentunut jääpeite saivat odottamaan myös jäidenlähtöä.

Jäidenlähtö alkoi toden teolla kutkuttaa, kun luin Eero Ojasen mainiota teosta ”Kreivin aika ja punainen minuutti. Suomalainen aikakirja” (2010). Siinä tekijä pyörittelee suomen kielen ajanmääreitä filosofiseen tyyliin ja ihmettelee kielen sanaleikkien historiallisia merkityskerrostumia.

Jäidenlähtö tarjoaa Ojasen mukaan välitilan. Siinä kovan pinnan ja veden välinen vankka perusero häviää: ”Kun katsoo kevään kosteassa ja sumuisessa illassa tummaa järveä, jossa kaikki liittyy yhteen, ei enää tiedä, onko siellä jäätä vai sulaa. Ja siinä epämääräisyydessä kokee poikkeuksellisen syvästi kaiken olevan yhtä.”

Pyykinpesussakin on omat vuodenkierrolliset odotuksen hetkensä. Ensimmäisen pyykin ripustaminen ulos narulle hulmuamaan on alkukevään huippukohtia. Yhtäkkiä tekisi mieli pestä kaikki talven aikana kikkereillä pikkutelineellä mytyssä kuivuneet liinavaatteet uudestaan ja levittää ne vapaiden tuulien tuoksutettavaksi.

Keväällä ja pyykillä on muutakin yhteistä kuin puhtaus, nimittäin ”hittaastikuivuneen” haju. Maa kuivaa itsensä armeliaasti ja puskee väkisin läpi kasvien tuoreet tuoksut, mutta vaatteisiin pinttynyt kosteus ei tahdo millään luovuttaa. Olen kokeillut pulverin vaihtoa, voimakkaammantuoksuista huuhteluainetta ja tuuletusta, tuuletusta. Kerran ummehtunut vaate ei tahdo enää löytää raikasta olotilaa, vaikka minkälaisia Martta-ohjeita soveltaisin.

Ihmisen osa on odottaa kaiken muuttuvan hyväksi. Hän yrittää parannella tekosiaan, mutta luonto hoitaa itsensä kuntoon kuin huomaamatta. Eero Ojanen kirjoittaa, että luonnon kauneudessa, hyvässä hetkessä on ikuisuuden ydin.

Jumala hoitaa luonnollaan myös ihmisen rauhan tilaan. Marttakin tohtii pyykinpesultaan istahtaa Marian seuraan pihakeinuun ihastelemaan muuttolintujen paluuta. Ajatukset lentävät, ja nykyhetki unohtaa odotusten painon. Pyhän Franciscus Assisilaisen rukous hiipii taivaalle: Vapahtajani, tee minusta rauhasi välikapale.

Arja Hämäläinen

Mitä odotat seurakuntien luottamushenkilöiltä?

1) Mitä seurakuntien uusien luottamushenkilöiden pitäisi mielestäsi tehdä?

2) Mitä heidän ei pitäisi tehdä?

3) Mikä on mielestäsi tärkein asia, mihin oman seurakuntasi luottamushenkilöiden pitäisi vaikuttaa?

Pauliina Muranen
Karhula

1) - Luottamushenkilöiden tulee huolehtia siitä, että seurakunnan varat käytetään järkevästi seurakuntalaisten hyväksi.
2) - Mielestäni luottamushenkilöt ovat hoitaneet tehtävänsä hyvin. En osaa sanoa, missä olisi epäonnistuttu.
3) - Seurakunnan tulisi kiinnittää nykyistä enemmän huomiota lapsiperheiden ja vähäosaisten aseman parantamiseksi.

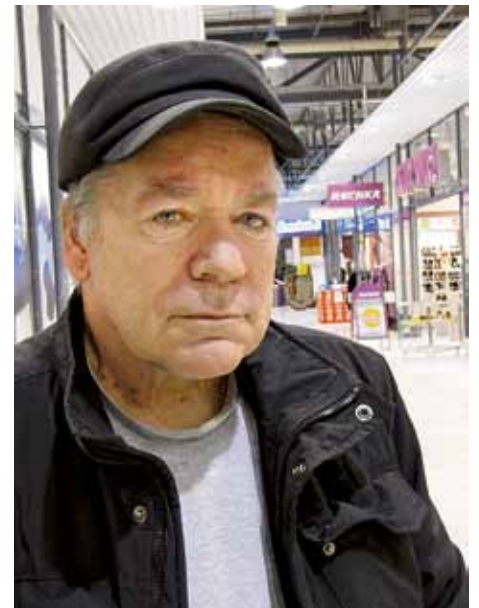
Irmeli Parviainen
Kotka

1) - Olen hiljattain eronnut seurakunnasta. Mielestäni kirkko ja sitä mukaa myös sen luottamushenkilöt ovat etäänntyneet liikaa seurakuntalaisista.
2) - Seurakunta ei saisi olla pelkkä kulis, vaan sen pitäisi tulla ulos ja tuoda sanomansa lähemmäs ihmistä.
3) - Kirkkoneuvoston pitäisi pystyä ohjaamaan seurakunnan toimintaa siten, että seurakunta jalkautuisi ihmisten pariin.

Kati Albrecht ja Pauli Särkinen
Kotka

1) - Seurakunnan luottamushenkilöiden täytyy huolehtia siitä, että seurakuntien lasten ja perheiden palvelut turvataan myös jatkossa. Nykyiseen palvelutasoon olen ihan tyytyväinen.
2) - Seurakunnan luottamuselimet jäävät seurakuntalaisille hyvin vieraaksi. Olisi hyvä tietää, mitä kirkkoneuvoston vastuulle kuuluu ja miten se tehtävänsä hoitaa.
3) - Luottamushenkilöiden tulisi huolehtia siitä, että seurakunta olisi jäsenillään nykyistä helpommin saavutettavissa. "Kynnystä" seurakunnan palveluihin tulisi madaltaa.

Ilkka Suomela
Kotka

1) - Seurakunnan luottamushenkilöiden tulee hoitaa tehtävänsä mahdollisimman hyvin.
2) - Seurakunnan byrokratia on nykyisessä muodossaan liian raskas. Sitä olisi varaa karsia.
3) - Mielestäni seurakunnan lapsi- ja nuorisotyö voisi olla nykyistä vireämpää.

Gallup: Ville Vanhala

Yhteinen kirkkoneuvosto aloitti työnsä

Kotka-Kymin yhteisen kirkkovaltuuston puheenjohtajaksi vuosiksi 2011 ja 2012 valittiin Heikki J. Oksanen Kymin seurakunnasta. Varapuheenjohtajaksi valittiin Aimo Ilomäki Langinkosken seurakunnasta.

Kotka-Kymin seurakuntayhtymän yhteiseen kirkkoneuvostoon vuosiksi 2011-2012 valittiin varapuheenjohtajaksi Kaisa Rönkä (varajäsen Jouko Koivukoski) Kotkan seurakunnasta. Jäseniksi valittiin Seppo Eerola (Pirjo-Liisa Osola), Jukka Lemmetyinen (Isabelle Pekonen), Liisa Länsmans (Marja-Liisa Saastamoinen) ja Pirjo Romppanen (Nina Brask) Kymin seurakunnasta, Päivi Harsia (Eva-Liisa Matikainen) ja Seppo Karjalainen (Silja Neiglick) Langinkosken seurakunnasta ja Onni Hämäläinen (Ulla-

Hannu Marttila

Kaisa Rönkä

Seppo Eerola

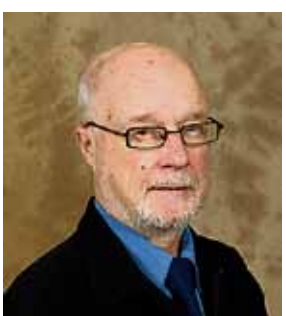
Päivi Harsia

Onni Hämäläinen

Seppo Karjalainen

Reino Korhonen

Jukka Lemmetyinen

Liisa Länsmans

Pirjo Romppanen

Maija von Hertzen) ja Reino Korhonen (Tellervo Aho) Kotkan seurakunnasta.

Yhteisen kirkkoneuvoston puheenjohtajana toimii tuomioka-

pitulin määrämänä Kotkan seurakunnan kirkkoherra Hannu Marttila.

Kiinteistö- ja hautaustoimen lautakuntaan valittiin vuosiksi

2011-2014 puheenjohtajaksi Topias Kotiniemi (varajäseneksi Aimo Ilomäki), Nina Rask (Eva-Liisa Matikainen), Kai Holmberg (Leena Rahunen), Riku Pirinen (Risto

Hokkanen), Kari Hentunen (Marja Wahlström) ja Eine Hänninen (Marja-Leena Saastamoinen).